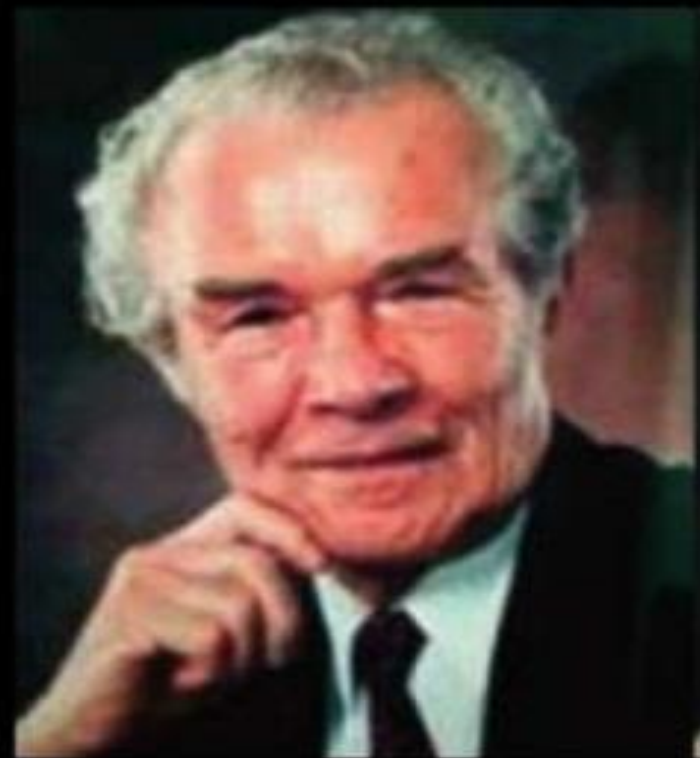

ПЕТРО ЯЦИК - одна з найвідоміших і
найвеличніших
постатей української діаспори...

*Ну що б, здавалося,
слова...
Слова та голос - більш
нічого.
А серце б'ється - ожива,
Як їх почує!..*

Тарас

Сілавська

«ВНЕСОК ПЕТРА ЯЦИКА У РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ» ІНФОРМАЦІЙНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

Петро Яцик (1921-2001), канадський підприємець українського походження, меценат і філантроп, відомий своїм вагомим внеском у фінансування українознавства на Заході та в Україні.

Петро Яцик з когорти тих дуже нечисленних українців, хто, як казав інший відомий український меценат Євген Чикаленко, «любив Україну не тільки до глибини душі, але й до глибини власної кишені». Свою першу пожертву 1000 доларів Петро Яцик зробив на початку 60-х, а останню – незадовго до смерті. На популяризацію українського слова, думки, культури у світі він витрачав мільйони доларів.

Сам був людиною скромною і невибагливою в побуті. Жодних «мільйонерських» замашок – ані яхт, літаків, «хатинок» на 5 поверхів, ексклюзивних годинників, супер дорогих автівок, хоча міг дозволити собі багато чого. Він вважав, що для людини в житті набагато важливішим є те, скільки вона віддала іншим. І не тільки грошей, але й тепла, любові та добра. Був щирим і надзвичайно світлим.

Петро Дмитрович Яцик народився на Сколівщині в селі Верхнє Синьовидне 7 липня 1921 року в селянській родині. Був первістком. Рано став напівсиротою: коли виповнилося 14 – помер батько. Петро став за старшого і турбувався про маму, двох сестер і чотирьох братів. Після війни доля занесла Петра Яцика до Канади. Важко перерахувати, де і ким він працював. Нарешті став «на ноги», заснував будівельне підприємство, яким керував з великим розумінням справи. Завжди пам'ятав своє походження, не забував, що він українець.

Петро Яцик – один із спонсорів Інституту українських студій Гарвардського університету (США), Енциклопедії українознавства, Центру досліджень історії України імені П. Яцика при Альбертському університеті (Канада), Освітньої фундації імені Петра Яцика (її фонд налічує 4 млн доларів),

Українського лекторію в Школі славістики та східноєвропейських студій при Лондонському університеті, документаційного центру в бібліотеці імені Джона П. Робертса при Торонтському університеті, фонду Яцика при Канадському інституті українських студій (КІУС) в Едмонтоні.

Завдяки внесеним Яциком 750 тисяч доларів відкрито спеціальний український відділ в Інституті імені Гаррімана при Колумбійському університеті. Коштом мецената видано чимало наукових монографій з історії України (зокрема, переклад Історії України-Руси Михайла Грушевського англійською мовою), економіки, політології, медицини, етнографії. Сума його пожертв на українські інституції в західному світі перевищує 16 мільйонів доларів. Студенти з України також мають дякувати Петру Яцикові за можливість вчитися в Європі, США, Канаді. А ще, звісно, це **заснований у травні 2001 року Міжнародний конкурс знавців української мови**, кількість учасників якого за останні роки сягала 5 млн людей з-понад 20 країн світу.

Петро Яцик мріяв, щоб Україна була сильною і процвітаючою державою, громадяни якої були б заможними і щасливими людьми. Можливо, колись ця мрія українського мецената справдиться. Про Петра Яцика надзвичайно цікаво написав Михайло Слабошпицький у книзі «Українець, який відмовився бути бідним».